

да изпрати също такива патрули за изследване подстъпите къмъ р. Бродъ и Джемаатъ.

Рано сутрината (1 часа) противникът откри силенъ артилерийски, пущеченъ и картеченъ огънь по цѣлия боенъ фронтъ на полка. Предъ 1-а и 2-а дружини той хвърли много бомби и къмъ 3 часа мина въ настѫпление. Дружинитѣ откриха силенъ огънь и отбиха настѫплението. Врагът съ голѣми загуби се оттегли въ окопите си.

Въ 6 часа командирътъ на полка получи заповѣдта на бригадния командиръ и заповѣда на командиритѣ на дружинитѣ да изпратятъ офицерски и подофицерски патрули предъ своите участъци, а на началника на полковата поддръжка — да изпрати такива къмъ Острата чука, Седлото и Каменистата чука. Изпратенитѣ патрули се подадоха доста напредъ, но по причина на силния неприятелски огънь не успѣха да изпълнятъ докрай назначението си. Само патрультъ, воденъ отъ поручикъ Далакчиевъ, подъ най-силния огънь на врага, успѣ да се промъкне напредъ къмъ противника, остана тамъ презъ цѣлия денъ и събра ценни сведения.

Къмъ 13.30 часа артилерийскиятъ огънь по 1-а дружина се твърде много засили. Противникътъ, подъ прикритието на артилерийския огънь, съ около една дружина и 2 картечници мина въ настѫпление срещу дружината. Съ тежки загуби ротитѣ посрещнаха съ огънь противника и го приковаха на мястото му, а къмъ 17.30 часа съ една смѣла контъръ-атака го отхвърлиха въ окопите му.

Къмъ 16 часа артилерийскиятъ огънь на противника достигна най-голѣмото си напрежение. Къмъ това време съ около 2 роти той мина въ контъръ-атака и срещу 2-а дружина, но и тази контъръ-атака бѣ отбита съ огънь.

Огънътъ на неприятелската артилерия този денъ бѣ много точенъ и убийственъ, а особено на фланкиращите му батареи. Той продължи непрекъснато почти презъ цѣлия денъ и едва къмъ 19.50 часа стихна. Огънътъ на нашата артилерия бѣ слабъ. Тя пестѣше снарядите.

Поради широкия фронтъ и образувалото се незаето пространство между 1-а и 2-а дружини и за да се установи съприкоснение съ противника на в. Папалазо, командирътъ на полка изпрати отъ полковата поддръжка 9-а рота. Щомъ ротата се показа на склона на Каймакчаланъ, противникътъ съсрѣдоточи по нея силенъ артилерийски огънь и тя бѣ заставена да спре и се закрие въ дола предъ полковата поддръжка, дято чака да се стѣмни, за да продължи настѫплението си.

4-а рота настѫпи и се спрѣ на изхода на дефилето — коритото на Биюкъ дере, гдето се окопа и патрулитѣ ѝ влѣзоха въ съприкоснение съ врага.

Поради понесенитѣ загуби и широкия фронтъ командирътъ на 2-а дружина моли да му се изпрати подкрепление. Командирътъ на полка разпореди отъ полковата поддръжка да му се изпратятъ 2 роти отъ 4-а дружина. Ротитѣ (14-а и 15-а) стигнаха при дружината на следния денъ. Дневниятъ бой утихна, но презъ